

SILVER55⁺
BUSINESS

Zvládnout to může každý

aneb příběhy podnikajících seniorů
a organizací zaměstnávajících seniory

O projektu SILVER BUSINESS

Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP ČR) realizuje již druhým rokem projekt Silver Business. Jeho hlavním cílem je motivovat osoby ve věku 55+ zahájit své vlastní podnikání či se jiným způsobem zapojit do spolupráce s malými a středními podniky. Seniorní experti a profesionálové v různých oborech vynikají především svými bohatými zkušenostmi, pracovitostí a spolehlivostí, což jsou kvality vysoce ceněné nejenom mezi malými firmami a začínajícími start-upy. Cílem AMSP ČR je podpořit návrat seniorů a pre-seniorů na pracovní trh, ať už formou dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, či založením vlastní živnosti, a docílit tak odpovídajícího využití jejich potenciálu a kapacit, umožnit jim získat spravedlivé ohodnocení jejich práce a vrátit je zpět do často zprerhaných sociálních vazeb. Zároveň tento projekt umožňuje českým firmám získat zkušené poradce s dlouholetou praxí z různých oborů.

Důležitou součástí projektu je i sběr inspirativních příběhů seniorů, kteří již samostatně podnikají či se různými způsoby navrátili do pracovního procesu po vynucené odmlce. Některé z těchto příběhů si můžete přečíst právě v této publikaci. Představujeme Vám celkem 20 osob, které se rozhodly zůstat aktivní i po odchodu do důchodu a využít svých jedinečných zkušeností nasbíraných v průběhu svého profesního života. Zároveň se seznámíte s příběhy několika organizací, které seniory zaměstnávají a nemohou si spolupráci vynachválit. Všechny vybrané příběhy můžete nalézt v nezkráceném znění na webových stránkách projektu. Respektujeme přání některých vybraných osob být zveřejněni pouze pod svým křestním jménem – tyto příběhy naleznete seřazené na konci brožury.

Všem inspirativním osobám děkujeme a přejeme Vám příjemné čtení!

Zapojte se i VY do projektu SILVER BUSINESS! Kontaktujte buď přímo manažera projektu pana JUDr. Miroslava Somola, CSc. na e-mailové adrese somol@amsp.cz nebo se zapojte na webových stránkách www.silverbusiness.cz.

Více o Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR na www.amsp.cz.

Vydáno: prosinec 2019

Obsah

O PROJEKTU SILVER BUSINESS	2
MUDr. KATEŘINA ČIHAŘOVÁ	4
RNDr. IVAN DVOŘÁK, CSc.	6
PhDr. VENDULKA RAYMOVÁ, LL.M.	8
PhDr. LEO DITTMANN	10
VÁCLAV VOJTĚCH	12
Mgr. PETR KOTTING	14
LIBOR SUCHÁNEK	16
Ing. ŠÁRKA POLÁČKOVÁ	18
ALENA HERINKOVÁ	20
RUDOLF VOJTÍŠEK	22
Ing. MILAN LINDOVSKÝ, PhD. MBA	24
JIŘÍ BELINGER	26
ING. KAREL DOBEŠ	28
JUDr. MIROSLAV SOMOL, CSc.	30
VÁCLAV JUNGVIRT	32
PANÍ JANA	34
PANÍ VĚRA	35
PAN PAVEL	36
PAN FRANTIŠEK	37
PANÍ MARTA	38

Publikace vznikla za finanční podpory Ministerstva práce a sociálních věcí v rámci projektu Silver Business v roce 2019. Aktivity projektu SILVER BUSINESS jsou podpořeny z dotačního programu Podpora veřejně účelných aktivit seniorských a proseniorských organizací s celostátní působností.

MUDr. Kateřina ČIHAŘOVÁ

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: spolumajitelka a jednatelka firmy ILA, s.r.o. a zakladatelka společnosti Domus Vitae, z. ú.

Forma činnosti: zapsaný ústav (nezisková společnost)

Kateřina má ráda nové výzvy. Není workoholička, ale pracuje ráda, a to i teď, kdy je babičkou pěti vnoučat a mohla by si už šest let užít "starobní" důchod. Kateřina je původně vystudovaná lékařka, kterou ale osud zavál do podnikání v úplně jiné oblasti. Svého rozhodnutí nelituje, protože každá práce je zajímavá, a nikdy není pozdě na to, zkusit něco nového.

I když se zdá, že fyzické síly ubývají, tak nadšení zůstává. A proto ji občas spatříte v kavárně Domeček, jak s úsměvem obsluhuje hosty, nebo vede kurz angličtiny pro seniory. A to je přitom pořád aktivní ve firmě ILA, s.r.o., ve které vlastní 40 % a je její jednatelkou.

Kateřinin příběh

Kateřina za svůj život prošla mnoha zaměstnáními, od práce ve znojemské nemocnici, přes odbor mezinárodní spolupráce na Ministerstvu zdravotnictví až ke spoluvlastnění společnosti ILA s.r.o. V létě 2015 se spolu s přítelem a podnikatelem Ivanem Dvořákem rozhodli rozšířit své aktivity a založili neziskovou společnost **Domus vitae, z.ú.** (www.domusvitae.cz) s cílem poskytnout osobám z věkové kategorie 55+ smysluplné využití jejich cenných zkušeností – tedy záměr zcela v souladu se Silver Business projektem. V té době bylo Kateřině 60 let a Ivanovi ještě o 5 let více. Impulsem pro tyto aktivity byla náhoda – nabídka Magistrátu HLMP najít smysluplné využití pro chátrající památkově chráněný objekt ve Stromovce.

Cílem této neziskovky je propojit osoby na prahu důchodu s mladou generací, poskytnout jim zajímavé volnočasové aktivity a kurzy v komunitním centru na Praze 7 a možnost podnikání v rámci sociálního podniku. Všechny tyto činnosti se koncentrují do bývalého drážního domku Buštěhradské dráhy ve Stromovce, tzv. „Domečku“, jak je často

nazýván objekt, který má Domus vitae v nájmu. Pro Kateřinu je práce v Domečku srdeční záležitostí. Po mnohých peripetiích, kdy se zdálo, že nelze některé z byrokratických překážek překonat, komunitní centrum Domeček v červnu 2018 otevřelo své dveře návštěvníkům.

Kateřina o své práci říká: „To, co nás všechny v Domečku nabíjí, je ohlas návštěvníků komunitního centra i kavárny, ve které zaměstnáváme osoby buď nad 55 let věku, nebo se zdravotním handicapem. Zdá se, že celá Letná a okolí Stromovky se raduje, že jsme Domeček oživilí, a že v něm provozujeme smysluplné aktivity. ■

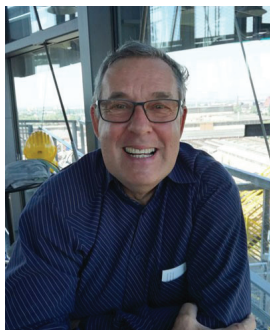

Kateřina radí:

„Nikdy není pozdě začít s něčím novým! Práce obecně, nejen podnikání musí člověka bavit – to, co dělá, a s kým to dělá je důležitější než konečný zisk. Než se někdo pustí do podnikání, měl by zvážit, jestli je „novelty seeker“ (vyhledávač novinek) nebo „risk avoider“ (ten, který se vyhýbá riziku). Patří-li do druhé skupiny, pak ať na podnikání zapomene. A v neposlední řadě (ale to platí spíše pro podnikatele mladé): případný neúspěch není prohra a nesmí nás odradit od úmyslu začít jinak, jinde, znovu a třeba i v jiném odvětví. Tzv. „brilliant failures“ (brilantní propadáky) každého zocelí a poskytnou mu spoustu cenných zkušeností. Pokud někdo bude mít pochybnosti a netroufne si sám začít, v našem Domečku pod hlavičkou sociálního podniku jsme připraveni případným zájemcům poskytnout radu i podporu.“

Domus Vitae

RNDr. Ivan DVOŘÁK, CSc.

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: zakladatel a provozovatel inovační agentury ILA, s.r.o.

Forma činnosti: obchodní společnost

Ivan byl původně vědec, svou vědeckou kariéru v oblasti biotermodynamiky a biomatematiky zakončil začátkem 90. let, kdy se domníval, že podnikání bude větší zábava. Byla, byť dosti jinak, než si představoval. Brzy pochopil, že je to úplně jiný svět a díky laskavému zastřešení dvou velkých bank, ve kterých působil dohromady téměř deset let, získal teoretické i praktické znalosti z oblasti businessu a finančnictví.

Od roku 2004 (s přestávkami) působí jako partner a jednatel v inovační agentuře ILA, s.r.o, která poskytuje poradenství pro tzv. „science-based business“ a k tomu přednáší na mnoha univerzitách.

Ivanův příběh

Ivan založil inovační agenturu **ILA, s.r.o.** (www.ila.cz) v roce 1994 jako firmu zaměřenou na podporu zavádění inovací a oblast „science based business“. Jeho působení ve vědecké sféře před revolucí a zkušenosti získané v podnikatelské oblasti později byly ideálním předpokladem pro rozvoj úspěšné společnosti zabývající se transferem znalostí a technologií. V průběhu let se ILA podílela na řadě významných projektů jak na domácí, tak i evropské úrovni a získala řadu významných partnerů z oblasti univerzit a vědecko-výzkumných organizací, kterým napomáhá, aby jejich nápady, objevy a poznatky byly prakticky využity.

Vlajkovou lodí aktivity ILA je v současné době projekt OFFORM3D (www.ofform3d.com) směřující ke zcela nové koncepci oděvního průmyslu. Základní ideou nového konceptu je vytvoření digitální reprezentace postavy osoby, pro kterou se má navrhnout model (tzv. avatara) a přenesení veškerých operací návrhu modelu, jeho zkoušení, úprav a přípravy stříhů do digitální podoby, což přináší nejen

značné úspory časové a materiální, ale i výrazně snižuje zátěž na životní prostředí, kterou stávající proces tvorby v oděvním průmyslu představuje.

V roce 2006 Ivan vystudoval na Open University Management znalostí a transfer technologií a stal se tak jedním z mála v ČR, kteří mají v oblasti tzv. transferu znalostí a technologií i formální vzdělání. V současné době rád přednáší, a to nejen na univerzitách v ČR, ale i v zahraničí. I když je již několik let v důchodovém věku, stále se pouští do nových podniků: někdy úspěšně, jindy méně, ale vždy je to pro něj zdrojem seberealizace, zábavy a poučení (a občas i zisku). I když komunikace na sociálních sítích nebude již nikdy úplně jeho šálkem čaje, těší ho spolupracovat s lidmi z mladších generací, od kterých přebírá jejich nadšení a vitalitu výměnou za své zkušenosti. ■

Ivan radí:

„Jednou z nejdůležitějších kvalit skutečně úspěšných podnikatelů je předvídatost. Řada podnikatelů se omezuje na lokální nebo regionální působení v podstatě opakováním aktivit, který dělal někdo jiný někde jinde. Působit na existujícím

trhu je méně rizikové, ale je obtížné se na něm stát jedničkou. Skutečného velkého podnikatelského úspěchu je možno dosáhnout pouze tzv. disruptivní inovací, která přináší produkt pro trh, který původně vůbec neexistoval. Každý ambiciózní podnikatel by si proto dnes a denně měl klást otázky: Kam směřuje můj trh? Jaké klienty budu mít za dva, tři pět let? Co bude dělat naše konkurence? Které produkty budou žádané? Teprve s tímto přístupem je možno vybudovat dlouhodobě udržitelný a úspěšný business.“

PhDr. Vendulka RAYMOVÁ, LL.M.

Místo působení: Praha, Brusel, Evropa

Předmět činnosti: Bohemia EU Planners, s.r.o.

Forma činnosti: společnost s ručením omezeným

Vendulka se již více než 45 let pohybuje v mezinárodním prostředí. Jejím hlavním oborem byla doprava, a sice letectví, a to až do roku 2007. Do této doby byla trénována denní praxí zvládat nejen běžný chod událostí, ale i mimořádné a krizové situace a rozhodování se někdy odvíjelo ve vteřinách. Kromě toho se věnuje pedagogické činnosti, která ji naopak vedla k empatii a toleranci. V roce 2007 v návaznosti na vstup ČR do EU v roce 2004, se rozhodla zůstat pracovně v Bruselu a založit společnosti Bohemia EU Planners a BVBA Bohemia EU Planners. Současně založila neziskovou společnost EU a MY 50+.

Vendulčin příběh

Práce Vendulky jako projektové manažerky v mezinárodních a unijních programech ji vedla k profilaci činností jejích společností. Mezinárodní prostředí člověka nesmlouvavě naučí být konkurenceschopný a vážit si spolupráce, zároveň ale motivuje dále se vzdělávat. Své společnosti zakládala Vendulka v roce 2007, kdy jí bylo 59 let. Sama o svém rozhodnutí změnit kariéru říká: „Když jsem se rozhodovala, že ukončím svoji pracovní činnost u svého zaměstnavatele, tak to byl impuls budoucích výzev v Evropě, věku a rodiny.“

Moje nejsilnější vlastnost je cosi tvořit, organizovat a být ve svém rozhodování nezávislá, spoléhat sama na sebe a nést jak pozitiva, tak negativa v případě omylu. Což je ve skutečnosti běžný život...“

Bohemia EU Planners, s.r.o. (www.bohemiaeuplanners.eu) spolupracuje pro Českou republiku se začínajícími podnikateli a podporuje rozvoj start-upů od roku 2008. Prakticky se vše odráží v rámci realizace programů Erasmus pro studenty (odborné stáže) a Erasmus pro začínající podnikatele (potenciální zájemci o podnikání v evropském

prostředí, start-upy a restarty). Vendulku se dále zaměřuje na podporu rozvoje podnikatelského prostředí, zajišťuje poradenství, servis realizace a podporuje zájem lidí o jejich osobnostní a profesní rozvoj. Od roku 2017 se firma také zaměřuje na oblast Finanční gramotnosti. Vendulka je partnerem a lektorem v projektech „Your Chance“ a „Finanční gramotnost do škol“ pro školy a dětské domovy. Další odborné kurzy lektoruje pro Úřady práce ČR. Kromě toho je její nezisková organizace EU a MY 50+ v oblasti pracovní-sociální nápomocna dětem a seniorům, přináší i náměty na zdravý životní styl a zapojení do sportovních aktivit. V Bruselu a dalších evropských městech od roku 2015 Vendulka dále organizuje tzv. „Job shadowing“.

Vendulka ve své činnosti potkala nespočet osob, mladých i starších, a zažila s nimi úspěchy, ale i bezesné noci a krušné dny. Vždy si ale vzpomene na to krásné, co jí práce přináší: „Byla jsem třeba nadšena z odvahy 62letého pána, toho času nezaměstnaného, jenž se věnoval chovu včel a výrobě medu. V rámci programu mobility podnikatelů odjel na dva měsíce do Německa, s hostitelem navázali velmi produktivní spolupráci a dnes je v ČR nedaleko Prahy prosperující rodinná firma jako drobné hospodářství, jenž se přes včely rozrostlo do další živočišné výroby. Prostě jeden příběh za druhým, jak mozaika, a to mne baví.“ ■

Vendulka radí:

„Každý má právo svého svobodného rozhodnutí, ale současně nese i míru své osobní zodpovědnosti za toto rozhodnutí, ať je to v rovině nasazení pracovní činnosti či klidného režimu u televize. Silver Business etí zkušenost, odbornost a je to příběh předávání toho, co považujeme za zajímavé a přínosné, dát někomu, kdo to teprve zkouší a má o věci zájem. Životní příběhy se mixují v tandemu životních zkušeností, stáří s mládím.“

PhDr. Leo DITTMANN

Místo působení: ČR, SR, svět

Předmět činnosti: Personální poradenství, Dittmann Consulting

Forma činnosti: s. r. o.

Leo, vystudovaný v oboru sklářství, si za svou pracovní kariéru prošel různými profesemi ve Sklárnách Bohemia, pokračoval v dálkovém studiu psychologie na UK, kterou dále využíval v investicích, obchodní činnosti a mezinárodních vztazích v rámci MPO a, jak sám říká práci snů našel v Chemoprojektu, kde se mimo jiné zasazoval o prosazení Pružné pracovní doby v ČR.

V roce 1991 založil vlastní poradenskou firmu Dittmann Consulting, kterou úspěšně předal svému synovi. Nyní je Leo aktivní především v oblasti organizování společenských a kulturních akcí ve své obci, založil hudební kapelu a čas od času se vrátí k psychologickému poradenství mimo komerční sektor.

Leův příběh

Dlouhá léta pracoval Leo ve své firmě Dittmann Consulting a na svůj odchod z firmy pečlivě připravoval i svého syna. Při přípravě následníka bylo podstatné, že přestože syn do firmy přicházel již jako zkušený manažer s mezinárodními zkušenostmi, pracoval na projektech jako všichni ostatní, nastavoval procesy, tvořil si svou klientelu, přinášel pohled nové generace. Měl dostatek času zažít, proč jsou pro firmu některé etické přístupy a hodnoty důležitější než výše odměny nebo věhlas klienta. Leo přesluhoval pár let, než odešel do důchodu, a i poté ještě další dva roky na dva tři dny jezdil do kanceláře. Nyní se však již 3 roky věnuje vlastním aktivitám a svou odbornost využívá při konzultacích se svou firmou – pokud o to „mladoši“ stojí – dále s klienty, kteří v setkání hledají kontinuitu a přátelství a při výpomoci v rámci municipality, na školách, obecních úřadech, aktivitách MAS Pošembeří, atd.

Po létech má Leo opět čas na muziku. Založil kapelu, hraje jazzové a swingové skladby a své koncerty hraje například veterán-caristům, na farmářských trzích, obecních merendách a také pro klienty v domech pro

zdravotně handicapované. Se svou hudební kapelou pořádá pravidelné koncerty jednou za 14 dní v blízkém pečovatelském ústavu. Jak sám říká: „Je to neuvěřitelný pocit vidět lidi s Alzheimerovou či Parkinsonovou chorobou zpívat a hýbat se do rytmu. Tento pocit je nenahraditelný.“ Leo dále pomáhá mladým při organizaci života a kultury ve své obci, vše na dobrovolnické bázi. Organizuje setkání s lidmi, realizuje jarmarky, letní kino, zvučí dětské koncerty pro obec a mnohé další. ■

Leo radí:

„Jako pro podnikatele pro mne bylo důležité vyjasnění si v několikaletém předstihu, kdo bude následníkem, nebo jaká bude forma transformace firmy. To Vám umožní připravit nejen nástupce, ale zejména sebe sama na novou životní roli. Hlavní

změna, kterou s odchodem do důchodu zažijete je, že se začnete hodně stýkat s lidmi mimo byznys, s lidmi, kteří nemají byznysové návyky, bez obalu Vás budou hodnotit bez ohledu na korektnost nebo objektivitu. Vaše tituly a vydřené pozice pro ně mohou být symbolem vypočítavosti, kariérismu, opravňující je k tomu Vás malinko „pomluvit“. To, co budete říkat a radit může být vnímáno jako projev dominance bývalého šéfa. Vytvořte si proto v předstihu svůj prostor, který vychází z Vašich koníčků, přání, snů – obklopte se fajn lidmi, se kterými si budete rozumět a kde budou Vaše zkušenosti a zhývající síla největším přínosem. A hlavně – naučte se včas říkat si o pomoc těm, kteří ještě mají více síly a ví, jak se věci dělají dnes!“

Leo by moc rád dal dohromady partu starších „bab a dědků“, jak sám říká, bývalých podnikatelů, kteří by v důchodu chtěli znovu popadnout hudební nástroj a sem tam se sejít a zahrát si. Treba se díky tomuto článku někdo ozve.

Václav VOJTĚCH

Místo působení: Černošice a všude, kde je třeba
Předmět činnosti: Poradenství v podnikání,
 tvorba strategií
Forma činnosti: OSVČ, neziskovky, DPP

Původně vystudovaný obor Vojtěcha byla sdělovací technika, z té se ale brzy zaměřil do oblasti poradenství a koncepční práce. Jeho profesní dráhu ovlivnil 25letý pobyt v zahraničí, během kterého zaváděl výpočetní systémy pro menší i středně velké firmy a pracoval pro koncerny typu BMW.

Ta nejzajímavější práce a naplnění životního poslání jej ale čekala až po návratu do ČR po roce 2011. Zpět ve své domovině se věnuje spolupráci mladých lidí a seniorů a je zakladatelem občanského projektu Akademie Černošice, která se věnuje především celoživotnímu vzdělání a integraci seniorů se všemi věkovými skupinami.

Vojtěchův příběh

Po návratu do republiky chtěl Vojtěch rychle navázat osobní i pracovní kontakty. Zapojil se proto do coworkingových center a podnikatelských skupin, komunikoval převážně s mladými lidmi, zjišťoval jejich potřeby a uplatňoval své zkušenosti. To vše podporoval svými přednáškami a zkušenostmi ze zahraničí. Při tom si Vojtěch všiml, že účastníky těchto „mladých“ center jsou nejen mladí lidé, ale často i aktivní senioři, kteří velmi úspěšně s těmi mladými spolupracují. Tato spolupráce mu přišla velmi pozitivní, a začal proto hledat způsob, jak spolupráci mezi juniory a seniory podpořit. Důležitost tohoto cíle byla podpořena i rostoucím nedostatkem kvalifikovaných pracovníků.

Při oslovování nejrůznějších skupin seniorů a snahy je zapojit do spolupráce pak došel ke dvěma poznatkům. Jednak že je tato činnost nesmírně potřebná. Uspokojí obě cílové skupiny (seniory i podnikatele) a seniorům, kteří byli celý život aktivní, poskytne i ve stáří naplnění a uspokojení a lepší životní motivaci. To v konečném důsledku znamená

i větší spokojenost, lepší zdraví a v neposlední řadě i menší zátěž pro zdravotní i sociální systém. Na druhou stranu ale ne všichni senioři mají chuť začít být „na stará kolena“ aktivní. O této situaci Vojtěch polemizuje: „Je to asi proto, že výchova ke stáří je celoživotní úkol, ke kterému je třeba vychovávat od malička. To byla moje nová výzva. Sám jsem se dal na cestu výchovy (nejen) seniorů formou celoživotního učení.“

Po vzoru zahraničních modelů založil Vojtěch **Akademii Černošice** (www.AkademieCernosice.cz), modelový projekt občanské akademie. Nyní jej provozuje již druhým rokem a jeho náplní je celoživotní učení včetně integrace seniorů se všemi věkovými skupinami. Jedná se ročně o zhruba 40 akcí pro zhruba 1000 účastníků. Tento černošický model propaguje na konferencích, v Senátu či mezi poslanci a zastupiteli. Dále koncept své občanské akademie nabízí dalším cílovým skupinám, které by jej chtěli v rámci neziskové franšizy okopírovat ve své lokalitě. Buď pod obcí, nebo jako samostatný spolek nebo třeba jako organizační složku místní knihovny. Sám svou činnost shrnuje slovy: „Tato práce mne velmi naplňuje a tento pocit smysluplně věnované práce přeji každému.“ ■

Vojtěch radí:

„Asi bych si nedovolil univerzálně radit nikomu, kdo mne o radu nepožádá. Myslím si totiž, že na někoho ‚tlačit‘ a radit mu, co má dělat, nemá velkou šanci na úspěch. Lepší je ukázat dobrý příklad a ty, které příklad zaujme, nechat následovat a pomoci jim, když o radu stojí.“

„Domnívám se také, že by nám pomohla chuť více spolupracovat a pokusit se ‚táhnout za jeden provaz‘. Hledat společnou řeč místo vymezování a hraní si na vlastním písečku. Ať v soukromém životě, tak i v podnikání nabízí spolupráce obrovské synergické potenciály.“

Mgr. Petr KOTTING

Místo působení: Golčův Jeníkov, Vysočina
Předmět činnosti: Zakladatel Polytechnického kroužku Sedmička
Forma činnosti: Nadační fond

Petr, zakladatel polytechnického kroužku **SEDMIČKA** (www.sedmicka.org) je názorným příkladem toho, že počítače, moderní technologie a řemeslo nejsou vyhrazeny pouze mladým. Přestože energií sršící Petr patří do kategorie označované jako 60+, založil v Golčově Jeníkově neformální polytechnický kroužek pro děti. K této činnosti se dostal především díky svému zájmu o nové technologie.

V průběhu života ale pracoval jako umělecký pasíř, vystudoval pedagogickou fakultu na UK, spolupodílel se na tvorbě knihy o skateboardingu v době největší cenzury, dále pracoval v marketingové agentuře a má za sebou životní příběh plný neuvěřitelných profesních i osobních zážitků. Po odchodu do důchodu se rozhodl jít s dobou a zaměřil svou činnost právě na nové technologie.

Petrův příběh

Po přestěhování do Golčova Jeníkova se Petr přistihl, že „nemá co dělat“. Nějakou dobu dojížděl do Prahy za prací, poté založil nadační fond pro aktivity lidí ve věku 65+, který ale ukončil svou činnost a teprve před rokem a půl založil svůj současný projekt SEDMIČKA. Naskytla se mu příležitost využít prostor bývalé školy M. M. Golče, kde nyní sídlí, a věnuje se především aktivitám, které jsou spojené s 3D tiskem a popularizací tohoto zlomového odvětví, které spojuje svět IT a výroby skutečných výrobků. Sám ale s touto technologií zkušenosti neměl, technologie ho zaujala jako „trend dnešní doby“ a seznámil se s tím, jak funguje, pomocí knížky „Začínáme s 3D tiskem“.

Technický kroužek je určen pro kluky a holky od prvního stupně ZŠ až po maturitu. V klubovně najdou široké spektrum her a neformálních úkolů, na kterých mohou poznat, jak věci fungují a jak se věci navrhují

a vyrábějí. Kromě práce v dílně organizuje kroužek Dny řemesel, soutěže ve stavění stavebnice Merkur či dosažení rekordu v počtu lidí pískajících naráz na píšťalky vytvořené v 3D tiskárně. Kroužek má úspěch škol jak v kraji Vysočina, tak ve Středočeském kraji, přesto Petr vnímá mnoho překážek na systémové úrovni s jeho existencí a finanční podporou ze strany kraje. Jak sám říká, činnost kroužku „nespadá do žádné správné škatulky“. Tato situace jej nutí být proaktivní, komunikovat se školami v kraji, hledat sponzory a obecně zvyšovat povědomí o polytechnické výuce. Některé soukromé firmy dokonce dávají Sedmičce drobné zakázky, aby je finančně podpořili. Mimo to je Petr členem krajské sociální a protidrogové komise. ■

Petr radí:
„Když někdo jde do důchodu a řekne si, tyhle lidi už nechci vidět, já budu cestovat, budu mít kroužky, starat se o zahrádku atd., tak když nemá v sobě člověk integritu, tak za půl roku za rok je z toho celý hotořový a ta psychika jde dolů. Je důležité být aktivní,

ale i mít vizi, kam chcete dále směřovat. No a když děláte něco nového, tak problémy se vždycky najdou, to by ale člověka nemělo demotivovat, naopak.“

Libor SUCHÁNEK

Místo působení: ČR

Předmět činnosti: zakladatel firmy SULKO, odborník v oblasti mezigenerační obměny v rodinných firmách

Forma činnosti: zaměstnanec

Už po svém otci zdědil Libor svou sílu a energii do podnikání. Nejprve spoluzaložil firmu JANCO, ze které po rozdělení vznikla rodinná firma SULKO (www.sulko.cz) zaměřující se na výrobu plastových oken. Z 6 osob se v průběhu let firma rozrostla na 400 spolupracovníků. V roce 2010, po 23 letech podnikání, začal Libor předávat vedené firmy svému synovi.

Proces to nebyl jednoduchý, což jako emotivně založený člověk vnímal velmi silně, ale v roce 2016 bylo předání úspěšně hotovo a Libor se na čas dostal do pozice jednatele firmy. Dnes pracuje jako marketingový manažer a rady synovi rozdává jen na vyžádání. Svůj čas ale tráví mimo jiné i osvětou a pomocí dalším českým podnikům v procesu mezigenerační obměny ve firmách jako řečník a poradce při AMSP ČR.

Liborův příběh

Po předání rodinné firmy synovi se Libor nyní věnuje především oblasti marketingu, udržování kontaktů s klienty a vyhledávání nových obchodních příležitostí. Díky svým zkušenostem s předáním firmy další generaci, která proběhla sice úspěšně, ale způsobila nejednu těžkou chvíli a fyzické i psychické vyčerpání, Libor ucítil potřebu pomoci dalším firmám v tomto nelehkém úkolu a začal spolupracovat s AMSP ČR v rámci projektu Rodinná firma a Roku rodinného podnikání 2018. Jak sám říká: „Má největší ambice je, aby to předávání fungovalo, aby to nástupnictví, které je těžká disciplína, aby proběhlo s co nejmenšími ztrátami.“

Aby si každý z toho mého příběhu něco vzal, i kdyby to byl 1 ze 100, komu by to pomohlo, tak to považuji za úspěch.“ Sám vnímá, že české rodinné firmy mají v regionech velkou hodnotu a cítí potřebu přispět svou troškou k tomu, aby se jim nadále dařilo. Nyní se účastní kulatých

stolů s představiteli rodinných podniků v regionech, přednáší na školách, účastní se odborných konferencí jako řečník a může být poradcem pro rodinné podnikatele, které řízení nástupnické strategie teprve čeká. Setkávání s lidmi z českého podnikatelského prostředí si velmi váží, seznamuje se s jejich příběhy a „rozkrývá“ lidskou stránku těchto firem. Rozhovory vnímá jako oboustranně užitečné a přináší mu velkou radost. ■

Libor radí:

„Já si myslím, že nejdůležitější je mít nějaký vyšší cíl, takové posílení sebevědomí jednotlivce i posílení sebevědomí regionu. Co může udělat člověk nejlíp je, že může ovlivnit prostředí kolem sebe. Každý si může najít nějaký prostor, kde může být aktivní s těmi obrovskými zkušenostmi, které člověk za svůj život získá – třeba praxi v řízení, rozhodování či v nějakém globálním pohledu... člověk by se měl zamyslet nad svými silnými stránkami, co může tomu svému okolí dát a nebát se.“

RODINNÁ
FIRMA

Ing. Šárka POLÁČKOVÁ

Místo působení: Celá ČR, převážně Praha a Střední Čechy

Předmět činnosti: zakladatelka spolku Kutil Junior – Šikovné děti.

Forma činnosti: spolek

Šárka vystudovala Vysokou školu obchodní se zaměřením na Management leteckých podniků a tomuto oboru se také více než dvacet let věnovala. V roce 2015 se ale její profesní dráha změnila, když založila Polytechnický spolek Kutil–Junior, který nabízí dětem technicky zaměřené volnočasové aktivity a kroužky. Sama zdaleka není seniorkou, její spolek ale seniory zaměstnává jako praktické lektory a tuto vzájemnou spolupráci Šárka velmi oceňuje.

Šárčin příběh

K polytechnickému vzdělávání se Šárčina pozornost obrátila v roce 2015. Vzhledem k absolutnímu nedostatku technicky zaměřených volnočasových aktivit pro děti základních škol se rozhodla založit vlastní projekt **Kutil Junior-šikovné děti** (www.kutiljunior.cz), který dával dětem možnost práce s náradím a různými materiály. Zpočátku bylo do projektu zapojeno 8 škol, v následujícím roce 16 a dnes jej využívá již 40 škol na území Prahy a Středočeského kraje. Také rozsah činnosti se rozšířil. K původním volnočasovým řemeslným kroužkům přibýly posléze řemeslné příměstské i pobytové tábory, pravidelné lekce dílen, jednorázové řemeslné workshopy pro školy i rodiny s dětmi, pravidelné workshopy pro seniory, projektové dny pro školy, řemeslné aktivity na firemních i soukromých akcích a řemeslné programy na největších festivalech a veletrzích v ČR. Jednorázové akce, workshopy a projektové dny poskytuje spolek v rámci celé ČR, spolupracuje s cechy, státními institucemi, odbornými školami i firmami.

Podnikání začala Šárka s třemi lektory a dva z nich byli seniorského věku. Jak sama říká: „Když sledovala jejich práci, okamžitě jsem

pochopila, jak moc jsou děti prací s nimi obohaceny. Cíleně jsem tedy vyhledávala seniory jako spolupracovníky. Dnes spolupracujeme s třiceti lektory a více než třetina jich je seniorského věku.“ Senioři jsou tedy ve spolku zaměstnaní jako lektory, kteří přímo pracují s dětmi a předávají jim své pracovní a životní zkušenosti. Mají možnost se sami rozhodnout, kolik času chtějí výuce věnovat, někteří učí jen jednou týdně a někteří každý všední den. Jeden z projektů, „Dědečku, babičko, nauč mě“, je přímo určený na zapojení seniorů do výuky. Tak, jak dříve pracovaly děti s dědečky v dílnách, mají dnes tuto možnost v kroužku nebo workshopu Kutila Juniora. Děti dědečky a babičky doslova milují. ■

Šárka radí:

„Senioři si práce skutečně váží a provádí ji svědomitě. Někdy se mi nestalo, že by někdo z nich nepřišel na lekci bez omluvy. Většina z nich již dnes velmi dobře ovládá informační technologie a staví se tak na roveň mladších zaměstnanců.

Svědomitost a zodpovědnost jsou určitě největším přínosem spolupráce. Určitě je třeba všem potenciálním zaměstnancům seniorského věku dobře vysvětlit, jaká je jejich pracovní náplň, co přesně se od nich očekává. Tak, jak jsou sami zodpovědní, očekávají stejný přístup od svého zaměstnavatele. Jsou možná trochu méně flexibilní a kreativní než mladší zaměstnanci, ale pokud víte přesně, jaký pracovní výkon od nich očekáváte a dáte jim dostatečné informace a podporu, určitě nebudete litovat.“

Alena HERINKOVÁ

Místo působení: Praha

Předmět činnosti:

lektor Kutil Junior – Šikovné děti

Forma činnosti: DPP

Před odchodem do důchodu pracovala Alena jako samostatný referent Oblastního spolku ČČK Mělník. Organizovala společenské akce, soutěže a propagační akce, spolupracovala s IZS, dělala školení první pomoci, řídila nestátního zdravotnického zařízení, spolupracovala na humanitárních činnostech a organizovala dětské tábory. Z důvodu důchodového věku skončila s prací na plný úvazek v roce 2018. Nyní jako aktivní důchodkyně, která chce pracovat a uplatňovat své znalosti a dovednosti, a zároveň mít čas na svou rodinu, vnoučata a také na sebe, je lektorkou ve spolku Kutil Junior – Šikovné děti.

Alenin příběh

Již při odchodu ze zaměstnání mi Aleně jasné, že nechce zůstat jen doma. Hledala proto činnost, kde by se v rámci svých znalostí ale i dle svých zdravotních možností mohla uplatnit a být mezi lidmi. V roce 2018 objevila inzerát Kutila Juniora, že hledají lektory pro své kroužky. Protože v rámci ČČK organizovala a působila jako vedoucí na dětských táborech, a dále působila jako trenérka ve sportovním oddíle, velmi ji tato nabídka zaujala. Sama říká: „Přišla mi tato nabídka jako ta pravá, kde mohu uplatnit vše s čím mám bohaté a letité zkušenosti, a navíc si tím mohu trochu přivydělat k důchodu.“ V té době jí bylo 64 let.

Nyní je Alena lektorkou kroužků a pracuje s dětmi na projektech, které vedení Kutila Junior připravuje. Dohlíží na správné provedení výrobku, na bezpečnost práce, učí děti pracovat s náradím a poradit si s řešením nestandardních situací, které vzniknou třeba z důvodu jejich nepřesností a malé zručnosti. Na akcích pro veřejnost se věnuje přichozím dětem. Nejhezčí zážitky, které jí práce přináší, jsou, když jsou děti ze svých

výrobků nadšené, plánují, jak je využijí, koho s nimi potěší a pro koho je vyrobily. Samozřejmě má Alena radost také, když jsou děti nešikovné a za nějaký čas se jejich práce zlepší a ony vidí, jak se jim daří. A velmi potěší, když se jim nechce z kroužku domů a chtějí pracovat dál. Uznává však, že práce s dětmi není vždy jednoduchá, děti mohou zlobit, rušit ostatní a někdy je s nimi těžká domluva. Je proto nutné být trpělivý. ■

Alena radí:

„Doporučuji nebát se a hledat možnosti pro své uplatnění i ve vyšším věku. Stálá aktivita udržuje seniory v lepší fyzické i psychické kondici. Kontakt s lidmi pomáhá lepšímu rozhledu a nadhledu na životní problémy. Uplatnění znalostí a životních zkušeností dává pocit uspokojení, psychická pohoda souvisí samozřejmě i s lepším zdravotním stavem. Ovšem důležité je nepřecenit své síly. Opravdu ve vyšším věku pracovat více pro radost. Myslím, že nejdůležitější je zvážit své časové možnosti. Každá práce, do které se pustíme, a navíc určitě ta, která je pravidelná, nás bude zatěžovat. Zátěž pro nás nesmí být stresující, ale musí být jen do té míry, aby nám přinesla pocit uplatnění a využití našeho volného času. Pokud máme vnoučata, další práci a své koníčky, je určitě důležité dobře rozmyslet, kolik času, do které oblasti chci věnovat a podle toho si vše rozplánovat. Samozřejmě finanční kalkulace je také důležitá. Když budu mít velké náklady na dojíždění – a tím asi i časové zatížení – nebude to pro mě mít asi takový uspokojivý efekt, jaký bych si představovala.“

Rudolf VOJTÍŠEK

Místo působení: Praha

Předmět činnosti:

Lektor kroužku Kutil Junior

Forma činnosti: DPP

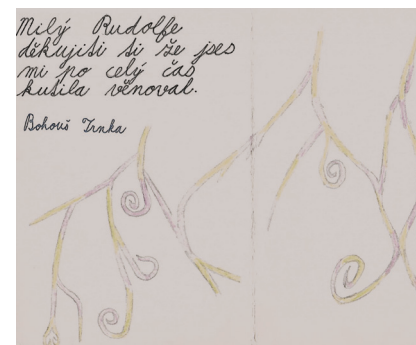
Rudolf ve svém produktivní věku pracoval jako technik v oblasti zemědělství a potravinářství. Na vysoké škole vystudoval mechanizaci zemědělství, poté učil na střední zemědělské škole obor mechanizace a dále pracoval na pozicích THP v oboru služeb pro zemědělství. Posledních 12 let pracoval v pivovaru, kde zajišťoval veškerý materiál a potřebné výrobky pro výrobu a prodej piva. Zde skončil odchodem do důchodu. Jeho pracovní příběh ale pokračoval dále, když se stal součástí lektorského týmu ve spolku Kutil Junior.

Rudolfův příběh

K manuální zručnosti a praktickým dovednostem byl Rudolf veden svým otcem. Rád přihlížel práci truhlářů či zámečníků a vždy byl naplněn touhou něco si vyrábět. Když byl ve svých 65 letech osloven, zda se nezapojit do vedení kroužku kutila, neodmítl. V kroužku Kutil přiváděl děti k nápadům jak a co si sami mohou vyrobit, a při samotné výrobě je vedl a pomáhal jim. Sám hledal inspiraci, co v kroužku vyrábět a připravoval vlastní vzorky. Uznává, že práce nebyla vždy jednoduchá, neboť pracoval s chlapci a děvčaty v předškolním věku a školáky na prvním stupni ZŠ.

Na některých bylo zjevné, že kladívko, hřebík, kleště či pilu vidí poprvé v životě. Zároveň s prací ale přišel i pocit zadostiučinění, jak sám říká: „Když mi potom děti sami vyprávěli, jak třeba s dědou na chalupě kutili, cítil jsem, že jsem jedním z takových „dědečků“, co přispívají k potřebným a užitečným dovednostem. Ta příležitost mi dodávala mnoho energie i do mého života vdovce.“ Rudolf mezi výhody pracovní aktivity v seniorním věku dále zahrnuje vytržení ze stereotypu, psychickou úlevu díky možnosti připravovat a realizovat projekty a v neposlední řadě radost a uspokojení z pozitivních reakcí žáků.

Ve svých 70 letech i s ohledem na svůj zdravotní stav Rudolf s lektorstvím skončil. Nicméně nadále v sobě žije myšlenku spolupracovat s vedením kroužku Kutil Junior, a to především v oblasti poradenství při tvorbě nových projektů. ■

Rudolf radí:

„Myslím si, že je užitečné i v důchodovém věku věnovat svůj čas druhým lidem. Práce s dětmi člověku nabízí nové nápady, jak naložit s volným časem a jak jim předat to, co sám považuje za důležité. Konkrétně Kutil Junior je v dnešní době,

kdy člověk snadno přijde k hotovým výrobkům, skvělou příležitostí, jak mladé generaci ukázat, jak výrobky vznikají. Vedou je k přemýšlení o tom, kolik práce se vlastně za výrobky skrývá. Myslím si, že si pak věci okolo sebe víc váží.“

Ing. Milan LINDOVSKÝ, PhD. MBA

Místo působení: Ostrava

Předmět činnosti: ZKUŠENÍ.CZ, z.ú.

Forma činnosti: zapsaný ústav

Milan byl po dobu dlouhých 25 let podnikatelsky aktivní, kdy vedl inženýrskou a technologickou firmu. Sám vystudovaný technik se však po omezení své odborné podnikatelské kariéry v roce 2017 rozhodl věnovat sociálně slabší a opomíjené části naší populace, našim seniorům.

Založil portál Zkušení.cz (www.zkuseni.cz). Důvodem pro jeho vznik byl zejména pocit morálního dluhu, který vůči seniorům máme, neboť bez nich bychom ve společnosti neměli to, na co jsme dnes již zvyklí a bereme jako samozřejmost.

Milanův příběh

Milan dlouhodobě cítil, že je mnoho seniorů, kteří by rádi pracovali, ale pouze formou občasného provedení práce či služeb na jednorázovou dohodu. Na druhou stranu poznal, že k těmto lidem není vůbec jednoduché se dostat. A tak založil sociální portál Zkušení.cz. Cílem portálu je umožnit a zjednodušit seniorům, kteří mají zájem poskytovat své služby a zkušenosti mladší populaci bez složitého vyhledávání inzerce či poptávky práce a služeb, tedy činnost v souladu s myšlenkou projektu Silver Business. Činnost portálu následně vedla k založení neziskového sociálního ústavu Zkušení.cz, z.ú. Tento ústav si za cíl uložil organizaci a řešení projektů, odborných a společenských akcí vedoucích k posílení postavení seniorů v naší společnosti.

Ústav působí jako neziskový, veřejně prospěšný think-tank snažící se o zlepšení sociálního postavení seniorů formou networkingu. Tyto současné aktivity pramení z poznatku, že člověk by měl být stále fyzicky i sociálně aktivní. Neměl by se uzavírat jen do vlastního nitra, které postupně člověka degraduje a deptá. Milan si již na svůj „účet“ připsal

nejeden úspěšný příběh propojení seniorů s potenciálními zaměstnavateli či partnery, například se rozběhla malovýroba upomínkových mýdel s podílem uhlí, která seniory zaměstnává. Dále ústav organizoval krajská konference Senior 2019, kde byla diskutována problematika postavení obecních úřadů při sociálním začlenění seniorů a důchodců do běžného života. ■

Milan radí:

„Ve svém profesním životě každý člověk prochází různými etapami. Je nutné si však vždy uvědomit, že pracovní úspěch je tvořen nejen osobními předpoklady, ale i kolektivem, který ho obklopuje a vytváří i podmínky k úspěchu. Obecně

lze toto aplikovat i na celou lidskou společnost. Jaká je společnost, takový je i jedinec. A protože seniori tvoří významnou část společnosti, nesmíme na ně zapomínat a vracet jim to, co oni dávali nám, když jsme začínali. Proto je počin Silver Business 55+ AMSP hodný následování.“

Jiří BELINGER

Místo působení: ČR, Vietnam

Předmět činnosti: majitel společností VARI a.s.
a BG Technik cs a.s.

Forma činnosti: OSVČ

Aktivní, optimistický vizionář Jiří o sobě tvrdí, že měl v životě velké štěstí. Je zakladatelem dvou úspěšných rodinných společností, firmy specializované na zahradní techniku VARI, a.s. (www.vari.cz) a firmy BG Technik cs, a.s. (www.bgtechnik.cz) specializovanou na prodej a servis truhlářských strojů. Jiří obě firmy již předal svým synům a zůstává aktivní pouze ve firemním představenstvu. Ve svém „volném“ čase se však věnuje velkému množství dalších aktivit. Je spoluzakladatelem Asociace lodního průmyslu, zasazuje se aktivně o podporu a osvětu splavnosti českých řek a po odchodu do důchodu založil firmu na výrobu lodí ve Vietnamu. Mimo jiného je členem představenstva AMSP ČR a expertním poradcem v procesu mezigenerační výměny v rodinných firmách.

Jiřího příběh

Jiří má za sebou nemalé podnikatelské úspěchy. Svě dvě rodinné firmy ale s přibývajícím věkem předal úspěšně svým synům, a sám uznává, že měl velké štěstí, že o ně oba synové měli zájem. Svě zkušenosti s předáním firem následníkům využívá při své spolupráci s AMSP ČR v projektu Rodinná firma, do kterého se zapojil ve svých 62 letech. Otázku mezigenerační výměny vnímá jako velmi komplexní záležitost a svou činností chce přispět k úspěšným příběhům dalších českých rodinných podniků. Kromě toho je členem představenstva AMSP ČR a zabývá se podporou malých a středních podniků a rozvoje podnikatelského prostředí v Čechách.

Neméně aktivní je Jiří v oblasti vodního průmyslu. K vodě má Jiří velmi blízko, rekreační plavba je jeho velkým koníčkem, a proto spoluzakládal

Asociaci lodního průmyslu (APL), které byl předsedou. Toto místo již nyní přenechal, jak sám říká, mladším, ale v návaznosti na tuto svou zkušenost nyní pracuje na krajském úřadě Středočeského kraje v sekci Středočeské vodní cesty. Dále se rozhodl angažovat nejen v české osvětě o splavnosti řek, ale i ve výrobě lodí.

Po odchodu do důchodu založil vlastní firmu James Boat Technology (www.jamesboat.vn/en) ve Vietnamu, která vyrábí strážní lodě na moři a které využívá vietnamská armáda. Má na svém kontě i několik patentů ve výrobě lodí, které v této firmě využívá. Založení lodní firmy vnímá Jiří jako přirozené pokračování ve své předchozí podnikatelské činnosti, které zároveň kombinuje se svým koníčkem. ■

Jiří radí:

„Základem je neztratit kontakt s lidmi a nezůstat sedět doma, nevybírat ze schránky nabídky různých hypermarketů a nezačít je s partnerem objíždět. Protože největší stres pro toho, kdo měl ve svém profesním životě nějaké postavení či něco vybudoval, je z toho, že vlastně je nyní zbytečný. Důležité je nechat si alespoň dva, tři dny aktivní, být součástí nějakého spolku, něco tvořit, dělat něco, kde lze zúročit své zkušenosti... ale nejhorší je zůstat sedět doma. Na našich vesnicích je například obrovský prostor zahájit živnost. Jakékoliv řemeslo je nedostatkové, takže jestliže je člověk třeba vyučený a má chuť, tak směle do toho. Rozhodně je stále hlad na trhu práce po chytrých, pracovitých lidech, kteří chtějí něco dokázat.“

Ing. Karel DOBEŠ

Místo působení: Praha, Frenštát

Předmět činnosti: vládní zmocněnec, poradenství

Forma činnosti: OSVČ, DPČ, částečný úvazek

Mezi lety 1975 a 2006 pracoval Karel na vlastní noze v Německu v oblasti kosmických aktivit, IT, managementu kvality a poradenství. Spolupracoval například s německým střediskem pro letectví a kosmonautiku DLR a Německým střediskem pro pozorování země. Po návratu do vlasti v roce 1990, se stal jednatelem společnosti Dofra a působil jako poradce mnoha firmám. V roce 2001 spoluzakládal AMSP ČR a dnes vykonává funkci předsedy. V roce 2006 se usnesením vlády stal vládním zmocněncem pro kandidaturu ČR na sídlo Evropské Agentury pro navigační systémy GSA (projekt Galileo).

Karlův příběh

Ve svých 60 letech se Karel angažoval v kandidatuře ČR na umístění sídla Evropské agentury pro družicovou navigaci GSA do Prahy. Na základě jmenování vládním zmocněncem ukončil své obchodní aktivity v Německu a začal se plně věnovat práci v Praze, kterou považoval za velmi zajímavou výzvu a možnost uplatnit své zkušenosti a kontakty. V roce 2008 spoluorganizoval vstup ČR do Evropské kosmické agentury ESA, kde až do roku 2017 působil v průmyslovém výboru, radě ESA a jako vedoucí české delegace.

Měl na starost přípravu podkladů, poradenství, koordinaci činnosti v oblasti kosmických aktivit, realizaci komunikace mezi vládou ČR a GSA, účast na národních a mezinárodních jednáních atd. Na svém kontě má Karel velké množství úspěchů. Na základě úspěšné kandidatury byl v roce 2012 jmenován vládou ČR vládním zmocněncem pro spolupráci s GSA, byl u přesunu GSA z Bruselu do Prahy, v roce 2014 byl jmenován do funkce náměstka ministra dopravy pro Aerospace, ITS, ICT, R&D, strategii a dopravně správní agendy, a byl jmenován předsedou řídicího

výboru Českých drah, předsedou dozorčí rady Řízení letového provozu a předsedou dozorčí rady Centra dopravního výzkumu. V roce 2017 byl vládou jmenován vládním zmocněncem pro kandidaturu ČR na umístění Evropského orgánu pro bankovníctví EBA.

V současné se Karel dále aktivně se angažuje v oblastech nových technologií a úzce spolupracuje s inkubátorem pro kosmické technologie ESA BIC v Praze a Brně, BlockChain Akcelerátorem v Praze a také podporuje technologické projekty v rámci AMSP. Podporuje spolupráci s mladými lidmi a pravidelně se zúčastňuje akcí jak např. Hackathon jako poradce a porotce. Kromě toho je nyní předsedou AMSP ČR a aktivně hájí zájmy malých a středně velkých podnikatelů a živnostníků. ■

Karel radí:

„Na základě toho, že jsem se vyučil, udělal průmyslovku a studoval vysokou školu, považuji stále vzdělávání za velmi důležité. Uvedu příklad, v 70. letech jsme vyvinuli v Německu digitální měřicí přístroj pro měření koncentrace cukru v kapalinách (Steuma refraktometer). Technologicky jsme postavili špičkový přístroj, ale nezvládli jsme financování a obchod a na začátku úspěšná firma se nakonec kvůli problémům společníků rozpadla. To mne naučilo tomu, že technologie je velmi důležitá, ale pro obchodní úspěch podnikání nemusí být rozhodující. Doporučil bych proto všem, aby nepodceňovali důležitost celoživotního vzdělávání sebe sama a učení se z vlastních chyb.“

JUDr. Miroslav SOMOL, CSc.

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: konzultant, analytik

Forma činnosti: OSVČ/DPP/DPČ

Miroslav je klidný a rozvázný člověk. Přestože je vystudovaný právník na UK, od počátku své pracovní dráhy inklinoval spíše k oblasti zahraničního obchodu, zahraničně obchodní politiky a činnosti mezinárodních ekonomických organizací. Několikaletá práce v zahraničí v multikulturním prostředí mu pomohla získat nové životní zkušenosti, které mu často pomohly i v práci doma.

Miroslavův příběh

Od roku 1990 pracoval Miroslav ve vedoucích pozicích státní správy v oblasti zahraničního obchodu a mezinárodních vztahů, včetně činnosti v české diplomacii. Působil jako ředitel odboru a od roku 1993 jako náměstek ministra pro obchod na nově vzniklém Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR. Podílel se například na tvorbě první proexportní politiky české vlády, na vyjednávání Asociační dohody s EU, na přístupových jednáních ČR do OECD, a mnohém dalším. Od roku 1996 působil jako velvyslanec v Ženevě, předsedal v Komisi OSN pro lidská práva a v Hospodářské komisi OSN pro Evropu. Tyto události vnímá jako vrcholné momenty své osobní práce. Dále pracoval jako předseda dozorčí rady Exportní garanční a úvěrové pojišťovny (EGAP) a České exportní banky.

Po skončení druhého funkčního období v představenstvu EGAP odešel Miroslav do důchodu. Nicméně chtěl být dále aktivním seniorem a rozhodl se založit si živnostenský listu a jako OSVČ se věnuje příležitostným přednáškám a konzultacím v oblasti zahraničního obchodu a jeho financování. Snaží se využít své celoživotní odborné znalosti a zkušenosti ve prospěch svých klientů. Sám vnímá zahájení své živnosti jako bezproblémové, šlo jen několik ne příliš náročných administrativních kroků k získání živnostenského oprávnění. Kromě poradenství přijal také

nabídku pracovat na částečný úvazek v sekretariátu AMSP ČR, kde vede projekt Silver Business zaměřený na uplatnění seniorních odborníků v podnikání. Zpracovává různé analýzy a věnuje se též zastupování asociace v některých jednáních v parlamentu, na ministerstvech či v rámci struktur EU. Svou práci shrnuje slovy: „Mé drobné konzultační podnikání i práce pro asociaci mi pomáhá nadále si udržovat mentální svěžest, mj. i prostřednictvím pokračování řady pracovních kontaktů ve vazbě na mé minulé zaměstnanecké činnosti.“ ■

Miroslav radí:

„Ze své osobní zkušenosti rozhodně doporučuji zkusit drobné podnikání ve formě OSVČ, poskytnete to člověku nové impulzy pro aktivní vstup do zcela nové a specifické etapy života – seniorského období.

Proces získání živnostenského

oprávnění je jednoduchý a nezabere ani moc času, ani nároků v oblasti intelektuální. Pro zahájení drobného podnikání je samozřejmě nutné mít základní představu co přesně chci dělat, což většinou vychází z mého vzdělání a odborných schopností založených na minulých pracovních činnostech. V některých případech však je možné v této životní etapě zcela změnit charakter činnosti, pokud mám pro to dobrou vizi a odvahu začít něco zcela nového.“

Václav JUNGVIRT

Místo působení: Předslavice

Předmět činnosti: LIVA Předslavice, spol. s r.o.,
zakladatel Muzea

Forma činnosti: obchodní společnost

Václavův podnikatelský příběh začal výpovědí v zemědělském družstvu, které znemožnilo jeho synovi výjezd do SRN na osmítýdenní praxi na farmě. Spolu se synem pak vymýšlel, v jaké oboru začnou podnikat, a po vystřídání několika různých činností se rozhodli pro prodej a servis zemědělské techniky, ve které měli oba zkušenosti. Začátky podnikání nebyly jednoduché, ale podařilo se jim založit úspěšnou firmu, ke které se připojil i Václavův druhý syn a která od roku 1995 nese jméno LIVA Předslavice, spol. s r.o. (www.liva.cz). Po dovršení 70 let Václav vše rozdělil svým synům Liborovi a Václavovi a sám se začal věnovat své dlouholeté myšlence – vytvoření muzea lidové tradice a života na venkově.

Václavův příběh

Václav si svůj podnik vybudoval zcela od nuly. Věnoval firmě LIVA v podstatě celý svůj život a také proto se ve vedení firmy angažoval až do pozdního věku. Po předání firmy synům se mu však nechtělo zůstat doma a začal rozvíjet svou dlouholetou myšlenku o založení Muzea vesnického života, kterým se baví dodnes. První reálný impulz

o vzniku muzea jako generačního odkazu života na jihočeském venkově bylo vyklizení sýpky zakoupené sousední nemovitosti, kde byly nalezeny dobové materiály ze života na statku. Začal vznikat projekt postupné rekonstrukce statku, kdysi nazývaného „U Blumů“, včetně barokní brány

od lidového stavitele Jakuba Bursy z roku 1848. Historickou technikou a lidovými předměty přispěla řada firemních zákazníků nadšených z myšlenky muzea – Václav tedy k realizaci svého nápadu využil svých nasbíraných kontaktů z dob podnikání. Nyní lze v muzeu nalézt mnoho expozic týkajících se řemesel na statku, života v selské domácnosti, ale i historii firmy LIVA.

Muzeum se postupně dostalo do povědomí lidí. Byla sepsána smlouva o spolupráci s místním Muzeem středního Pootaví ve Strakonicih, osloveno bylo muzeum i se zapůjčením exponátů pro natáčení pohádky režiséra Zdeňka Trošky, objevilo se i v pořadu Toulavá kamera, bylo jednou ze zastávek „Spanilé jízdy“ veteránů u příležitosti jejich setkání v nedaleké Volyni a mnohé další. Muzeum má také své vlastní ocenění „Zlatou Bursovu bránu“, která je udělována osobnostem, které propagují odkaz předků budoucím generacím. ■

Fotografie jsou převzaté z webových stránek www.livamuzeum.cz a www.liva.cz.

paní Jana

Místo působení: Kladno

Předmět činnosti: výživa, pohybové aktivity, zdravý životní styl

Forma činnosti: OSVČ

Paní Jana se celý svůj profesní život věnovala oblasti zdravého životního stylu – sportu a výživě. Hned na začátku 90. let založila své vlastní podnikání. Udělala si profesionální cvičitelskou školu a založila vlastní firmu FEMINA fitness. Několik let vedla svoje vlastní fitness centrum a věnovala se společenským i wellness aktivitám. Poté pracovala mnoho let ve zdravotní pojišťovně Metal-Alliance jako vedoucí obchodního úseku divize Čechy. Paralelně se svým zaměstnáním se Jana nadále věnovala sportovnímu cvičení v rámci své firmy, organizovala sportovní akce pro děti a působila rovněž jako poradce pro výživu a cvičitelka se specializací na formování postavy, včetně speciálních cvičení pro hendikepované osoby. Po odchodu do důchodu chtěla Jana zůstat nadále aktivní a rozhodla se využít svých zkušeností a začala spolupracovat se společností Svět zdraví.

Janin příběh

Po skončení profesní kariéry se Janě naskytla příležitost do Světa zdraví nastoupit jako specialista. Doplnila si veškeré potřebné odborné vzdělání a iniciativně i něco „navíc“. Akademie Světa zdraví jí umožnila rozšířit si své znalosti v řadě nových oblastí jako endokrinologie, detoxikace, problematika kloubů a diabetu, řešení potíží s imunitou a potíží kardiovaskulárního systému a metabolismu. Jana se intenzivně věnuje též specifické výživě těhotných a kojících žen, sestavování individuálních jídelníčků a komplexní nutriční typologii.

Současná práce ve Světě zdraví Janu stále velmi baví a naplňuje. Je schopna svým klientům i díky svému pohybovému vzdělání poradit vše, co se týká pohybové aktivity, což vítají hlavně ti s vyšší nadváhou, protože kvůli ní nechťejí chodit do společenských zařízení. Velmi ji těší, jak dobře celý systém funguje, jak jsou klienti spokojeni nejen se svými ztracenými kily, ale že se cítí i psychicky lépe. Mnohdy Jana stále žasne nad výsledky, kterých její klienti dosahují. Velmi ji těší, že stále více lidí chce vylepšovat svůj životní styl. Radostné je, že přichází i hodně klientů ve středním seniorském věku. ■

paní Věra

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: vědecká práce, administrativní a pedagogická práce

Forma činnosti: DPČ

Věra se věnovala po celý svůj profesionální život vědě. Po absolvování a doktorátu na PF UK nastoupila do zaměstnání v Ústředním endokrinologickém ústavu fakultní nemocnice v Praze a zapojila se do výzkumu endemické strumy v různých částech ČSSR. Nejdelsí část jejího výzkumného a vědeckého období byla práce ve Fyziologickém ústavu ČSAV. Výzkum byl zaměřen hlavně na zkoumání vlivu nervového systému na kosterní svalstvo, paralelně s tímto výzkumem se Věra podílela rovněž na sledování změn nervosvalových plotének v procesu stárnutí člověka. Nejprůnosnější pro Věřinu vědeckou práci byl roční pobyt v partnerském výzkumném ústavu v italské Padově. Po ukončení své vědecké kariéry Věra nezhálela a vyzkoušela další pozice v administrativě, obchodu a v pedagogii.

Věřin příběh

Po ukončení celoživotní vědecké práce se Věra po krátkém období „užívání si zaslouženého důchodu“ vrhla opět do aktivní činnosti, i když ve zcela jiných oblastech než vědeckých. Uplatnění našla jako hospodářsko-správní pracovnice Lékařenské služby ÚNZ. Podstatou této administrativní práce bylo zpracování a kalkulace výdajů lékařských receptů z jednotlivých lékáren. Věra však hledala přece jen čínorodější práci a ta se jí naskytla v cestovní kanceláři Sport-turist Praha jako obchodní referentka na zkrácený úvazek. Poslední a opět zcela jinou příležitostí pro Věru před definitivním opuštěním pracovních aktivit byla pedagogická činnost. Věra nastoupila na žádost své přítelkyně, zástupkyně ředitele školy, jako externí učitelka anglického jazyka na Základní škole Na Líše v Praze. Jednalo se o dočasnou výpomoc pro školu v kontextu velkého nedostatku učitelů angličtiny v 90. letech. Pro Věru to znamenalo opět velkou změnu – specifika práce s dětmi, domácí přípravy a vytváření nových podrobnějších osnov, školní vytížení, a to vše vedle obvyklých domácích prací i příležitostně péče o vnoučata. Věra ve škole vyučovala po dobu 3 let a tím ukončila své pracovní seniorské aktivity v téměř sedmdesáti letech. Nyní si Věra již opravdu užívá poklidného důchodu a těší se ze života společně s rodinami svých dětí, čtyřmi vnoučaty a několika pravnoučaty. ■

pan Pavel

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: Fotbalový trenér, práce s dětmi

Forma činnosti: bez právního vztahu

Pavel pracoval od roku 1976 do roku 1992 ve společnosti Omnipol, nejdříve jako obchodní referent, později jako vedoucí exportního oddělení a ředitel odboru obchodní politiky. Jeho hlavní pracovní náplní byl vývoz letecké techniky, konkrétně letounů L-410, L-39 či letounů sportovních a zemědělských. Následně pracoval na obchodním oddělení československého zastupitelského úřadu v Tripoli v Libyi. Jeho kariérní směr se změnil a pokračoval jako generální ředitel několika bank. Stal se výkonným ředitelem pro střední a východní Evropu ve strukturách skupiny Standard Bank a svou kariéru ukončil v exportní pojišťovně EGAP. Po odchodu do důchodu ale nechtěl zahálet a ve svých aktivitách se dostal k úplně jinému směru – fotbalu.

Pavův příběh

Řadu let pracoval Pavel v oblasti zahraničního obchodu, v bankovníctví a pojišťovnictví, ve kterých vykonával jedny z nejvyšších funkcí. Strávil celých 18 let prací v Praze, Londýně a Kyjevě, kde získal velmi rozsáhlou zkušenost z financování vývozu a úvěrování na rozvíjejících se trzích. Práce zpětně vnímá jako velmi náročnou, ale zároveň zcela naplňující. Tuto zkušenost mohl Pavel uplatnit i v posledních 6 letech svého pracovního působení, a to v exportní pojišťovně EGAP, kde vykonával funkci generálního inspektora a ředitele odboru monitoringu až do odchodu do důchodu koncem roku 2015. Po nemalých zdravotních peripetiích se životní aktivita Pavla v penzijním věku odvíjí zcela jiným směrem. Stal se fotbalovým trenérem mládeže v klubu FC Přední Kopanina. Využívá tak zkušeností coby dávný studentský spoluzakladatel slavné Hanspaulské ligy malé kopané a práce s mladými hráči (v současné době s týmem do 9 let) mu dává veliký smysl. Kluky vidí růst výkonnostně před očima na trénincích i při zápasech a sdílí s nimi radost z vítězství i smutek po porážkách. Sám se učí i od nich a rozšiřuje si i trenérské vzdělání. V týmu má i své vnuky, a tak také rodině může alespoň částečně vracet, o co ji v minulosti ošidil. Moc by si přál, aby mu zdraví co nejdéle trenérskou činnost u mládeže dovolilo vykonávat. ■

pan František

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: práce v leteckém provozu

Forma činnosti: pracovní poměr

František pracoval po celý svůj dlouhý profesní život výhradně v oblasti civilního letectví, a to nepřetržitě po dobu neuvěřitelných 59 let. Po absolvování oboru letecké mechaniky vykonával funkci technika letounu u leteckého oddílu Ministerstva vnitra, později přejmenovaného na Státní letecký útvar (tzv. „vládní letka“). Od roku 1969 do roku 1998 létal jako letecký navigátor na různých typech dopravních letadel. Nalétal více jak 15 000 letových hodin. Vysokoškolské vzdělání si doplnil dálkovým studiem na Vysoké vojenské letecké škole v Košicích.

Pavův příběh

Letectví a letadla jsou Františkovou celoživotní vášní. V civilním letectví vykonával různé pracovní činnosti, včetně řídicích funkcí, byl technikem, navigátorem a v průběhu své letové činnosti zastával rovněž řídicí funkce, zejména vedoucího letového odboru. Když byl v roce 1998 zrušen Státní letecký útvar a jeho činnost byla předána Ministerstvu obrany, účastnil se této změny z pozice ředitele tohoto útvaru. Od roku 1999 do roku 2018 vykonával funkci inspektora u Státní letecké inspekce, později Úřadu pro civilní letectví (ÚCL), odpovědného za výkon dozoru nad bezpečným provozem letadel provozovatelů obchodní letecké dopravy. I přes dovršení důchodového věku, František neváhal využít svých zkušeností dále a být aktivní ve svém oboru expertízy. Po dobu 5 let vykonával na úřadě funkci ředitele sekce Letové a provozní, kde řídil činnost ředitelů šesti odborů, odpovědných za dozor nad bezpečností leteckých činností, spojených s osvědčováním leteckého personálu, provozem letadel, řízením letového provozu, provozem letišť atd. Současně přednášel na Vysoké škole obchodní a ČVUT několik semestrů předmět provoz letadel. Po celou dobu činnosti na ÚCL byl pověřen výkonem aktivní činnosti v oblasti provozu letadel v mezinárodní organizaci JAA (Joint Aviation Authorities), později v EU organizaci EASA (European Aviation Safety Agency) se sídlem v Kolíně nad Rýnem. Svoji činnost mimořádně aktivního seniora ukončil v roce 2018 ve věku 73 let z důvodu nemoci. ■

paní Marta

Místo působení: Praha

Předmět činnosti: práce ve Svazu zahrádkářů

Forma činnosti: OSVČ

Marta vystudovala mechanizaci na Vysoké škole zemědělské v Nitře a již na škole spolupracovala se školským časopisem. Její další kroky pak vedly tímto směrem, když přijala redaktorské místo v celostátním odborném časopise Mechanizace zemědělství. Rozhodla se pokračovat ve studiích oboru novinářství na filozofické fakultě a po přestěhování do Prahy nastoupila do Zemědělských novin. Na svém kontě má práci i v dalším tisku, jako byla Večerní Praha, Květy, Fajn život a další. Díky novinářině se stala OSVČ a po ukončení své práci v médiích svou energii přesunula do práce pro Svaz zahrádkářů.

Martin příběh

Marta se stala OSVČ ve svých 55 letech, když ji její zaměstnavatel v rámci snižování stavů nabídl pokračovat v práci pro časopis Fajn život, ale již ne v trvalém pracovním poměru. Marta této změny nikdy nelitovala, díky změně pracovního poměru na OSVČ se jí otevřely nové možnosti. Jak sama říká: „Kromě ‚svého‘ časopisu jsem mohla zároveň spolupracovat i s jinými periodiky, měla jsem ve všem volnou ruku.“ Po zrušení časopisu Marta řešila problém co dál. Spolupracovala s několika dalšími časopisy, rozhlasem a televizí, ale stále více ji to táhlo ke svému koníčku – zahrádkářství. Stala se předsedkyní zahrádkářské osady a začala pracovat pro sdružení Svazu zahrádkářů Praha-město. Přiznává, že v začátcích nebylo snadné prosadit se mezi odborníky zahrádkáři, ale díky své zvědavosti vše nastudovala a na odborné diskuse se dobře připravovala. Nyní se s přibývajícím věkem přesouvá spíše do spolkové činnosti, je tajemnicí Českého zahrádkářského svazu a od loňského roku i tiskovou mluvčí, kde může využívat své nasbírané zkušenosti z dob práce v médiích. Kromě toho se dále velice ráda zapojuje i do aktivit obce, spolupracuje s mateřskými školami a učí děti milovat přírodu. ■

Marta radí:

„Doporučuji všem, aby si svůj život naplánovali tak, aby je jejich práce bavila a naplňovala. Aby se každý den těšili na to, co je čeká a snažili se být prospěšní jiným. Aby nepřeceňovali práci jiných, ale ani sami sebe nepodceňovali. Věk je jen číslo, v každém z nás je síla i v seniorském věku ještě něco změnit, napravit, dokázat si plnit své tajné sny. Když po náročném dni večer rekapitulují, co jsem udělala a co mně ještě čeká, konstatuji, že práce pro druhé je pro mě nyní tím největším pokladem. A na to si nenechám nikoho sáhnout.“

**Na přebalu této publikace je využita osobní fotografie pana Václava Vojtěcha. V publikaci jsou dále využity osobní fotografie jednotlivých mluvčích, za jejichž poskytnutí všem účastníkům a partnerům děkujeme!*

SILVER⁵⁵⁺ BUSINESS

**ASOCIACE MALÝCH A STŘEDNÍCH
PODNIKŮ A ŽIVNOSTNÍKŮ ČR**

AMSP ČR

Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky
Sokolovská 100/94 (Meteor Centre Office Park B), 186 00 Praha 8 - Karlín
+420 236 080 454 | amsp@amsp.cz | www.amsp.cz